

Sellist meistriks

Reigo Reppo – Eesti Noorarstide Ühendus

Arstiks saamise protsess ei lõpe põhiõppe 6. kursuse lõpetamisega ning üldarstina terviseameti registrisse kandmisega. Põhiõppes saadud hea teoreetiline alus vajab praktikasse realiseerimist. Võib öelda, et eriala omandamise alustamisega algavad selliaastad, kus isiklikul initsiatiivil ja oskusel sihte seada on isegi olulisem osa kui põhiõppes. Teisalt on sellitöö töö ja sellises kontekstis tuleks vaadelda ka õppe- ja töökorraldust residentuuris.

Õpipoisi ja selli aastad on hea aeg, et märgata põlvkondadevahelisi erinevusi patsientide probleemidega tegelemisel, mõtestatud lähenemisel saab võtta parima senistest kogemustest. Arstiks arenemise ajal valitsenud ühiskondlikud arvamused ning normid peegelduvad ka aastakümneid hiljem tema enda praktikas.

Minu kindel veendumus on, et töö korraldus nooremarstina ei peaks üldjoontes erinev oluliselt töökorraldusest teistes sarnastest töökohtadest. See puudutab nii töökoormust, osakoormuse võimalusi kui ka puhkusetingimusi. Esialgu on erinevusi veel mitmeid, näiteks ebatavaliselt lühike tööaeg (32 tundi nädalas), puudulikud võimalused tervislikel põhjustel või laste kasvatamiseks oma töökoormust reguleerida või residentide selgelt halvemad tagatiseid puhkuse- ja muude tingimuste osas haiglate teiste töötajatega võrreldes. Eesti Nooremarstide Ühendus on juba aastaid

taotlenud residentuurikorralduse muutmist selliselt, et eriala omandava arsti tasustatud koormus oleks nädalas keskmiselt 40 tundi. Töökoormuse suurendamine aitaks paremini ära kasutada noorte arstide tööjõudu. Mitmetel erialadel on spetsialiseerumisel nõuded suuremad, kui 32tunnine tööaeg nädalas lubaks. Residentid on seni eriala omandamise nimel pingutanud enam, kuid haigla ja nooremarsti suhe oleks ausam, kui suurem tööpanus ka tasustataks.

Heade praktiliste oskuste saamiseks peab residentuuribaas olema tugeva personali ning piisava patsientide hulgaga. Koolitussüsteem ning ka haiglavõrk võiks areneda selliseks, et igal üldhaigla nime kandval asutusel oleks jõud ja pädevus osaleda residentide koolitamisel. Nii oleks residentidel enam võimalusi näha meditsiinisisüsteemi erinevate nurkade alt ja laiem valikuvõimalus oma oskustele vastava töö leidmiseks, haiglatel enam võimalusi noorte kolleegide palkamiseks ning patsientidel kindlus, et saavad parimal võimalikul tasemel abi sõltumata elukohast.

Kogu Eesti vajaduste katmiseks tarkade ja osavate arstide koolitamine nõuab nii ülikooli, haiglate kui ka riigi struktuuride läbimõeldud ja tegusat koostööd ning selget tulevikuvisioni. Suur töö on tehtud ja tulemused on näha eriti suuremates haiglates, seega on aeg muuta positiivne areng laiapõhjalisemaks.

eny@eny.ee